

*A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele
a 2023. évi nagyböjti tartósélelmiszer-gyűjtésről*

Kedves Testvérek!

Ima – böjt – alimizsna: ez a három tanács legyen kísérőnk az idei nagyböjti utunkon is!

Az első század keresztényei a szentmisére vitték magukkal a szegényeknek szánt adományait, és régi böjti hagyomány az Egyházban a böjtöléssel megtakarított javakat a szegényeknek felajánlani. Amikor Szent Pál apostol a Galatáknak írt levelében beszámol a korai Egyház életéről, fontosnak tartja leírni: „Csak legyen gondunk a szegényekre, ennek viszont igyekeztem is eleget tenni” (Gal 2,10).

Az Egyház követte az évezredek során az apostolok hagyományát abban is, hogy az evangelizáció mellett a diakóniát, vagyis a szeretetszolgálatot is kifejezetten fontos küldetésnek tekintette.

Boldog emlékü XVI. Benedek pápa a *Deus caritas est – Az Isten szeretet* kezdetű enciklikájában erről így tanít:

A diakónusokkal „a »diakonia« – a felebaráti szeretet közösségi és rendezett szolgálata – beépült az Egyház alapvető struktúrájába. Az idők folyamán és az Egyház fokozatos elterjedésével szeretetszolgálatát, a karitást a szentség kiszolgáltatásával és az Ige hirdetésével együtt lényeges összetevőjének tekintették: a szeretet gyakorlása az özvegyek és árvák, a rabok, a betegek és a mindenféle szűkséget szenvedők iránt éppúgy a lényegéhez tartozik, mint a szentségek szolgálata és az evangélium hirdetése. Az Egyház éppúgy nem hanyagolhatja el a szeretetszolgálatot, mint a szentségeket és az Igét. Ennek bizonyítására elég néhány példa. Jusztin vértanú (†155 k.) a keresztények vasárnapi ünneplésével kapcsolatban szeretet-tevékenységüket is elmondja, amely az Eucharisziához kapcsolódik: a módosabbak lehetőségeik mértéke szerint mind adnak annyit, amennyit akarnak; az összegyűlt javakkal a püspök támogatja az árvákat, az özvegyeket és mindazokat, akik betegség vagy más ok miatt bajban vannak, valamint a foglyokat és az idegeneket is. A nagy keresztény író, Tertullianus (†220) elbeszéli, hogy a pogányokban mekkora csodálkozást váltott ki a keresztények gondoskodása a szűkséget szenvedőkről. És amikor Antiochiai Ignác (†117 k.) a római Egyházat a »szeretemben (agapé) elnöklőnek« nevezi, joggal föltételezhetjük, hogy e megjelöléssel a római Egyház konkrét szeretet-tevékenységét is ki akarta fejezni” (DCE 22).

Ferenc pápa a tavaly a Szegények VI. világnapjára írt üzenetében rámutatott, hogy jelen korunk milyen nehéz kihívás elé állítja a családokat:

„Néhány hónappal ezelőtt a világ lassan elkezdte maga mögött hagyni a pandémia okozta zűrzavart és a gazdasági fellendülés jeleit mutatta, s úgy tűnt, hogy a munkahelyük megszűnése miatt elszegényedett milliók fellelegezhetnek... És ekkor egy új katasztrófa tűnt fel a láthatáron és más forgatókönyvet kényszerített a világra.

Pál jeruzsálemi látogatása során találkozott Péterrel, Jakabbal és Jánossal, akik arra kérték, hogy ne feledkezzen meg a szegényekről. Az országot sújtó éhínség miatt ugyanis a jeruzsálemi közösség nehéz helyzetbe került, és az apostol azonnal gondoskodott arról, hogy e szegények javára nagyszabású gyűjtést szervezzen.

Mintha nem is teltek volna el évszázadok azóta, mi is ugyanezt a gesztust tesszük minden vasárnap az Eucharisztia ünneplése közben: összegyűjtjük adományainkat, hogy a közösség segíteni tudjon a legszegényebbek szükségén. Ez olyan jel, amelyet a keresztények mindig is örömmel és felelősségtudattal cselekedtek meg, hogy egyetlen testvérünk se szenvedjen hiányt a legszükségesebbekben.

A szolidaritás ugyanis azt jelenti, hogy megosztjuk azt a keveset, amink van azokkal, akiknek semmijük sincs, hogy senki se szenvedjen. Minél erősebb a közösség és az összetartozás mint életforma érzése, annál inkább megvalósul a szolidaritás.

Pál kérésének alapja kétségtelenül a konkrét segítségnyújtás szükségessége, de valós szándéka ezen túlmutat. Arra szólítja fel a közösséget, hogy a gyűjtés annak a szeretetnek jele legyen, amelyről maga Jézus is tanúságot tett. Röviden, a szegények iránti nagylelkűség legerősebb motivációját Isten Fiának abban a döntésében találja meg, hogy szegénnyé tette magát.”

A gazdasági válság – és annak következtében a rezsi- és élelmiszerárak emelkedése – olyan családokat is nehéz helyzet elé állít, akik eddig anyagi biztonságban tudtak élni. Növekedett azoknak a családoknak a száma, akik segítségre szorulnak. A hazánkban élő családokon szeretnénk segíteni, amikor idén is meghirdetjük a nagybőjti tartósélelmiszer-gyűjtést templomainkban. Kérjük, hozzák el a szentmisékre tartósélelmiszer-felajánlásukat a rászorulóknak számára, és tegyék a templomban erre kijelölt helyre.

Ferenc pápa így tanít bennünket: „A szegényekkel találkozáskor a nagy szavak nem érnek semmit, hanem az kell, hogy az ember feltúrja az ingujját és személyes elkötelezettségével a gyakorlatban fejezze ki a hitét, ezt a feladatot pedig nem lehet másokra áthárítani” (*Ferenc pápa üzenete a Szegények VI. világnapjára*).

A legkisebb adománnyal is a felebaráti szeretet ajándéka valósul meg közöttünk. A templomainkban összegyűjtött élelmiszerek nemcsak táplálékot jelentenek, hanem üzenetet is visznek magukkal, a Gondviselő Isten szeretetének kézzelfogható jelét a nélkülöző családokba.

Tegyünk tanúságot az irgalmas szeretet gyakorlásáról az idei nagybőjten is és lehetőségeinkhez mértén tartós élelmiszerrel járuljunk hozzá a Katolikus Egyház segélyakciójához! Erre a jövő heti vasárnapi Szent Liturgiákon és az azt követő héten lesz lehetőség, **március 12-től 19-ig**. Az adományokat a Katolikus Karitászt juttatja majd el a rászorulókhöz.

A korábbi években meghirdetett gyűjtéseink eredményeképpen családok ezreit tudtuk segíteni azokkal a segélycsomagokkal, amelyeket a hívek adományaiból állítottunk össze a rászorulóknak. Tudjuk, hogy a templomba járó híveink is nehéz helyzetben vannak, hiszen a gazdasági válság bennünket sem kerül el. A „szegény asszony két fillérje”-adományokat is hálásan köszönjük, hogy újra nagyon sok családnak tudjunk segíteni az irgalmas Jézus példáját követve.

Telefonos **adományvonalon** is bekapcsolódhatunk a Karitászt segítő munkájába: ha hívjuk az **1356-os telefonszámot**, hívásonként **500 forinttal** segítünk.

„1% segítség, 100% szeretet.” Kérjük, hogy aki teheti, adója egy százalékával is támogassa a Katolikus Karitászt szolgálatát: a **Karitászt Támogató Alapítványt**. Köszönjük a szegényeknek szánt adományaikat.

Kelt: Budapest, 2023. Nagyböjt 2. vasárnapján

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia